

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 74857/13
Marko CAPAN
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 26. lipnja 2018. u vijeću u sastavu:

Aleš Pejchal, *predsjednik*,
Krzysztof Wojtyczek,
Jovan Ilievski, *suci*,

i Abel Campos, *tajnik Odjela*,

uzimajući u obzir gore navedeni zahtjev podnesen 17. listopada 2013., nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj zahtjeva, g. Marko Capan, hrvatski je državljanin, rođen je 1981. godine i živi u Tenji. Podnositelja zahtjeva pred Sudom je zastupao g. V. Pajić, odvjetnik iz Osijeka.

2. Vladu Republike Hrvatske („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica gđa Š. Stažnik.

3. Dana 20. listopada 2015. godine Vlada je obaviještena o prigovoru u pogledu prava podnositelja zahtjeva na mirno uživanje vlasništva, a ostatak zahtjeva proglašen je nedopuštenim u skladu s pravilom 54., stavkom 3. Poslovnika Suda.

Okolnosti predmeta

4. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi.

1. Postupak pred Ministarstvom financija – Porezna uprava, Područni ured Osijek

5. U veljači 2005. godine podnositelj zahtjeva kupio je određene zemljišne čestice te je podnio poreznu prijavu Ministarstvu financija – Poreznoj upravi („Porezna uprava“) Područnom uredu Osijek.

6. Dana 21. travnja 2005. godine Porezna uprava je odredila vrijednost podnositeljeve nekretnine u iznosu od 114.000 hrvatskih kuna (HRK), oko 15.200 eura, u svrhu razreza poreza.

7. Po žalbi podnositelja zahtjeva, dana 15. svibnja 2006. godine, isto je pravno tijelo ukinulo tu odluku i odredilo vrijednost podnositeljeve nekretnine u iznosu od 75.226,00 kuna (oko 10.000 eura).

2. Postupak pred Uredom državne uprave u Osječko-baranjskoj županiji

8. Dana 24. siječnja 2006. godine Ured državne uprave u Osječko-baranjskoj županiji (dalje u tekstu: „Ured državne uprave“) pokrenuo je postupak za određivanje naknade za prenamjenu podnositeljevog poljoprivrednog zemljišta u građevinsko zemljište.

9. Dana 20. svibnja 2006. godine Porezna uprava je obavijestila Ured državne uprave da procijenjena vrijednost nekretnine podnositelja zahtjeva iznosi 114.000 kuna.

10. Dana 3. kolovoza 2006. godine Ured državne uprave naložio je podnositelju zahtjeva platiti naknadu za prenamjenu u iznosu od 5.700 kuna (oko 760 eura) na temelju odluke Porezne uprave od 21. travnja 2005. godine kojom je vrijednost nekretnine podnositelja zahtjeva određena u iznosu od 114.000 kuna, iako je ta odluka bila ukinuta.

11. Podnositelj zahtjeva podnio je žalbu Ministarstvu poljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja (u daljnjem tekstu: „Ministarstvo“), prigovarajući, *inter alia*, da odluka od 21. travnja 2006. godine nije postala pravomoćna jer je postupak po njegovoj žalbi još uvijek u tijeku.

12. Dana 7. rujna 2010. godine Ministarstvo je odbilo podnositeljevu žalbu i potvrdilo prvostupanjsku odluku od 3. kolovoza 2006. godine.

13. Podnositelj zahtjeva tada je podnio upravnu tužbu Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske, prigovarajući, *inter alia*, da je Porezna uprava pružila netočnu informaciju Uredu državne uprave o vrijednosti njegove nekretnine. Pozvao se na odluku Porezne uprave od 15. svibnja 2006. godine kojom je ukinuta odluka tog tijela od 21. travnja 2006. godine.

14. Dana 7. studenog 2012. godine Visoki upravni sud Republike Hrvatske odbio je podnositeljevu upravnu tužbu kao neosnovanu.

15. Dana 17. travnja 2013. godine Ustavni sud Republike Hrvatske proglasio je ustavnu tužbu podnositelja zahtjeva nedopuštenom uz obrazloženje da ne postoji „ustavnopravno pitanje“ koje treba ispitati te je

svoje rješenje dostavio zastupnici podnositelja zahtjeva 26. travnja 2013. godine.

3. Obnovljeni postupak pred Uredom državne uprave u Osječko-baranjskoj županiji

16. Dana 21. prosinca 2015. godine Ured državne uprave po službenoj dužnosti obnovio je postupak za određivanje naknade za prenamjenu podnositeljevog poljoprivrednog zemljišta u građevinsko zemljište. Pozvao je podnositelja zahtjeva da dostavi odluku Porezne uprave od 15. svibnja 2006. godine.

17. Dana 11. siječnja 2016. godine Ured državne uprave poništio je svoju odluku od 3. kolovoza 2006. godine i odredio je novu naknadu za prenamjenu temeljem odluke Porezne uprave od 15. svibnja 2006. godine. Naložio je podnositelju zahtjeva platiti 1.114,00 kuna (oko 150 eura). Podnositelj zahtjeva nije podnio žalbu, a odluka je postala konačna 29. siječnja 2016. godine.

18. U međuvremenu, dana 13. siječnja 2016. godine podnositelj zahtjeva platio je novoutvrđenu naknadu za prenamjenu zemljišta.

PRIGOVOR

19. Podnositelj zahtjeva prigovorio je zbog povrede prava na mirno uživanje njegovog vlasništva.

PRAVO

20. Podnositelj zahtjeva, pozivajući se na članak 6. stavak 1. Konvencije, prigovorio je da su odluke domaćih vlasti povrijedile njegovo pravo vlasništva. Sud, kao gospodar pravne karakterizacije predmeta, smatra da ovaj prigovor treba razmotriti na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, koji glasi kako slijedi:

„Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva. Nitko se ne smije lišiti svoga vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnoga prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primijeni zakone koje smatra potrebnima da bi uredila upotrebu vlasništva u skladu s općim interesom ili za osiguranje plaćanja poreza ili drugih doprinosa ili kazni.“

A. Tvrdnje stranaka

21. Vlada je tvrdila da se predmet treba izbrisati na temelju članka 37. stavka 1. (b) Konvencije jer je stvar riješena. Ustvrdila je da je Ured državne uprave, u obnovljenom postupku, poništio svoju odluku od 3. kolovoza 2006. godine te ponovno procijenio naknadu za prenamjenu zemljišta na temelju odluke Porezne uprave od 15. svibnja 2006. godine. Podnositelj zahtjeva dobrovoljno je platio novu naknadu. Osim toga, podnositelj zahtjeva nije platio iznos od 5.700 kuna koji je utvrđen odlukom od 3. kolovoza 2006. godine, niti je država poduzela ikakve mjere za izvršenje osporene odluke. Stoga je pravna stvar bila riješena, a podnositelj zahtjeva nije pretrpio nikakvu materijalnu štetu. Glede nematerijalne štete, Vlada je tvrdila da je Ministarstvo o žalbi podnositelja zahtjeva protiv odluke Ureda državne uprave od 3. kolovoza 2006. godine odlučivalo četiri godine, tijekom kojeg razdoblja je podnositelj zahtjeva imao više nego dovoljno vremena obavijestiti to upravno tijelo o odluci Porezne uprave od 15. svibnja 2006. godine.

22. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da su državne vlasti ispravile svoje pogreške tek nakon što ih je Vlada obavijestila da je on svoj predmet podnio pred Sud, to jest, deset godina kasnije. Podnositelj zahtjeva ustvrdio je da je takvo postupanje neprihvatljivo.

B. Ocjena suda

23. Sud ponavlja da na temelju članka 37. stavka 1. Konvencije može u „... u bilo kojoj fazi postupka odlučiti izbrisati zahtjev sa svoje liste predmeta kada okolnosti upućuju na zaključak da ... je predmet riješen ...“. Kako bi utvrdio odnosi li se ta odredba na ovaj predmet, Sud mora odgovoriti na dva pitanja: prvo, postoje li još uvijek okolnosti na koje podnositelj zahtjeva izravno prigovara, i drugo, jesu li učinci moguće povrede Konvencije ispravljeni (vidi, primjerice, *Stojanović protiv Srbije*, br. 34425/04, stavak 80., 19. svibnja 2009.).

24. Sud prvo primjećuje da je Ured državne uprave, kada je saznao da je Porezna uprava poništila svoju odluku od 21. travnja 2006. godine i donijela novu odluku dana 15. svibnja 2006. godine, po službenoj dužnosti obnovio sporni postupak za određivanje naknade za prenamjenu zemljišta, poništio svoju odluku od 3. kolovoza 2006. godine i ponovno procijenio naknadu za prenamjenu u iznosu od 1.114,00 kuna (oko 150 eura). Podnositelj zahtjeva nije uložio žalbu protiv te odluke i odmah je platio naknadu (vidi stavke 16. - 18. ove odluke).

25. Sud nadalje napominje, na temelju očitovanja Vlade i dokumenata u spisu predmeta, koje podnositelj zahtjeva nije osporio, da podnositelj nije platio naknadu procijenjenu osporenom odlukom od 3. kolovoza 2006. godine. Štoviše, državne vlasti nikada nisu poduzele nikakve mjere protiv

podnositelja zahtjeva radi izvršenja osporene odluke (vidi stavke 21. - 22. ove odluke).

26. Iako je točno da je trebalo proći jedno desetljeće da državne vlasti isprave vlastiti propust, ne postoji ništa što bi ukazivalo da je podnositelj zahtjeva pretrpio bilo kakvu štetu zbog navodne povrede.

27. S obzirom na gore navedena razmatranja, Sud smatra da je predmet riješen. U skladu s tim, ovaj predmet treba izbrisati s liste.

Iz tih razloga, Sud jednoglasno

Odlučuje izbrisati zahtjev s liste predmeta.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 19. srpnja 2018.

Abel Campos
Tajnik

Aleš Pejchal
Predsjednik

© 2018 Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava

Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava provjerio je točnost prijevoda, te proveo lekturu i pravnu redakтуру istoga.